bambook
PARTA MALÝCH DETEKTIVŮ
TAJEMSTVÍ ZTRACENÉHO POKLADU
Mark Dawson
Ilustroval Ben Mantle

bambook

Mé rodině

TAJEMSTVÍ ZTRACENÉHO POKLADU

Mark Dawson

VE SPOLUPRÁCI S ALLANEM BOROUGHSEM

ILUSTROVAL BEN MANTLE

Poznámka autora

Hrabství Suffolk v Anglii je domovem mnohých tajemství, duchů a prastarých legend, které se staly skvělou inspirací pro Partu malých detektivů.

Například by vás mohlo zajímat, že Černý ďas je opravdová místní pověst – strašidelný černý pes, který se toulá venkovskou krajinou východní Anglie. Podle těch, kteří ho spatřili, je divoký a děsivý a plíží se temnými cestičkami a osamělými stezkami, kde z jeho vytí „tuhne krev v žilách".

Hrad Ufford je inspirovaný hradem Orford, který stojí v pěkném stejnojmenném městě na pobřeží. Pyšní se bludištěm strašidelných chodeb, sklepením, kaplí a věžičkami. Můžete ho navštívit po celý rok, ale nikdo vám bohužel nezaručí, že tam naleznete poklad.

Ragnar Lodbrok byl skutečný vikingský hrdina, který vedl řadu divokých nájezdů na britské pobřeží a vyraboval mnohé poklady během vlády anglosaského krále Edmunda Mučedníka (který se opravdu stal králem, a to už ve věku čtrnácti let).

A nakonec sám Ragnarův poklad byl inspirován úžasným anglosaským pokladem, který byl nalezen v Suttonu

Hoo, jen pár mil od Orfordu. V pokladu byla zlatá helma, zbraně a nepočítaně šperků. Vše bylo objeveno v hrobce krále Redwalda a nyní je celý poklad k vidění v Britském muzeu.

Opravdu doufáme, že jste si *Tajemství ztraceného pokladu* užili stejně tak, jako jsme si my užili bádání a psaní. Těšíme se, že se brzy uvidíme při dalším dobrodružství z této série.

Mark Dawson a Allan Boroughs

Lucy

Odvážná, věrná a sportovní. Chce se stát olympijskou vítězkou, tak jí nezkřižte cestu…

Max

Šprt se zlomyslným smyslem pro humor.
Samozvaný dětský génius – jen to neříkejte
jeho mámě.

Jack

Smělý, vtipný a skvělý kuchař – ale nevěřte všemu, co vám navykládá.

PARTA MALÝCH DETEKTIVŮ

Charlie

Divoká jako lev, svého psa Sherlocka miluje víc než lidi. Nikdy jí neříkejte Charlotte!

Sherlock

Hlasitý štěkot, studený nos, velké srdce – pátý člen party.

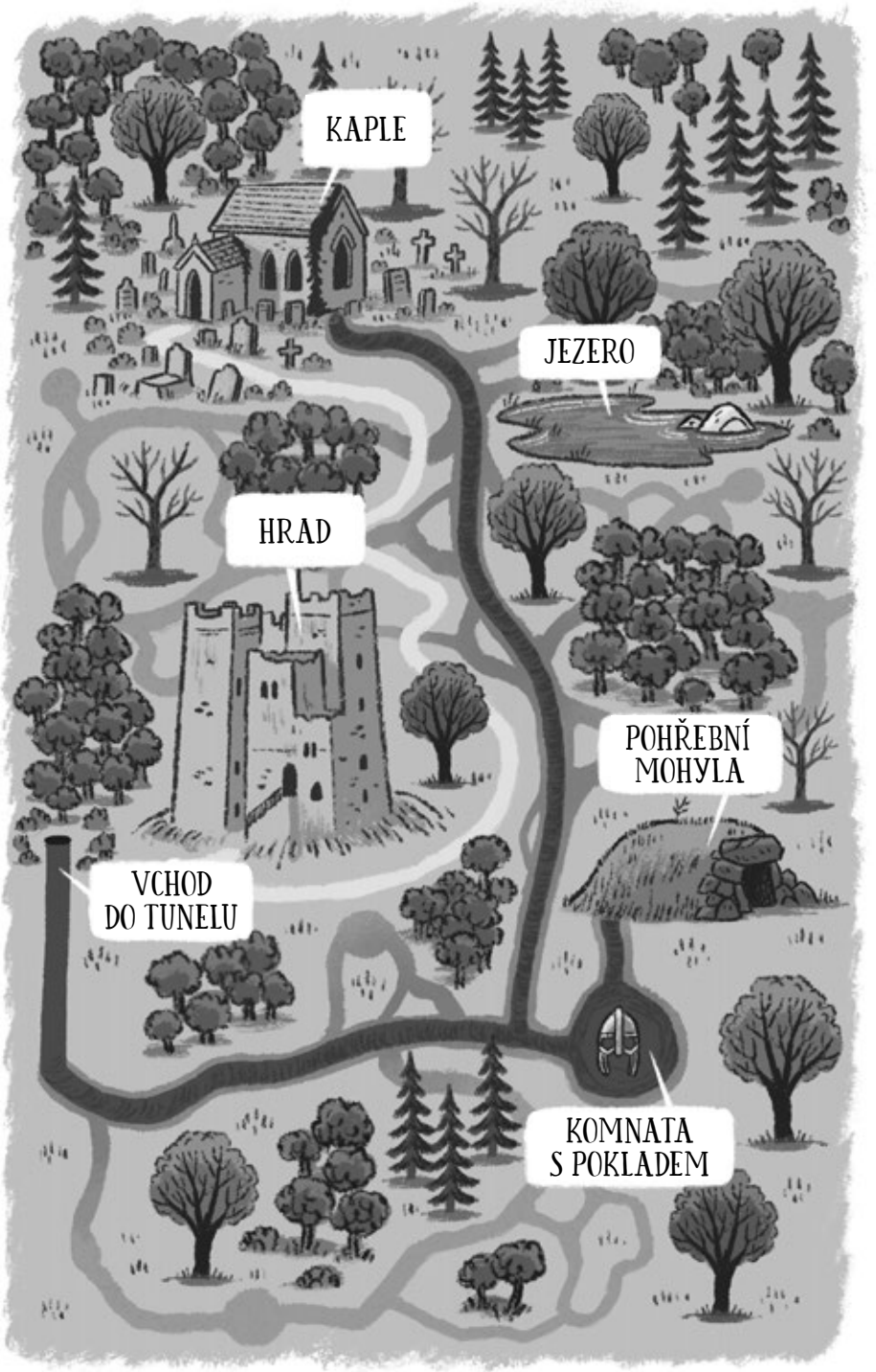
KAPLE
JEZERO
HRAD
POHŘEBNÍ MOHYLA
VCHOD DO TUNELU
KOMNATA S POKLADEM

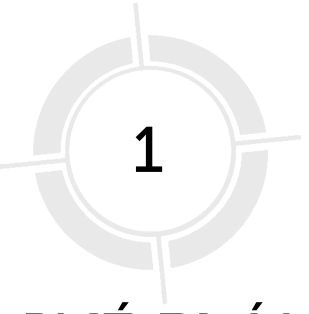

1

TAJNÉ PLÁNY

Jackovi rodiče se hádali.

To nebylo nic neobvyklého. Táta byl většinu roku na pracovních cestách a Jackovi se po něm strašně stýskalo. Ale kdykoli byl doma, hádali se s mámou často až do té doby, než zase odjel za prací.

Dnešní hádka se týkala dovolené, kterou pro ně táta připravil jako překvapení. Jack seděl u kuchyňského stolu se skloněnou hlavou a předstíral, že si dělá úkoly, ale pozorně poslouchal, jak táta vysvětluje svůj plán.

„Už jsem ti to říkal, Penny," opakoval trpělivě. „Je to hrad. *Opravdový* hrad. Jeden z mých klientů ho koupil jako investici a zrovna ho rekonstruuje.

Říkal, že tam můžeme jet, už mi dal i klíč. Má cimbuří a velké krby, a dokonce i vodní příkop." Přistoupil ke své ženě a objal ji kolem ramen. „No tak, budeme tam jenom my tři. Jen si představ, jak skvěle se tam budeme mít."

Jack si už představoval, jakou zábavu si na hradě užijí. Viděl sám sebe ve velkém hodovním sále, jak hází kosti od hostiny psům, nebo jak stojí na stráži u padacího mostu s mečem v ruce.

Přemýšlel, jestli na hradě mají brnění a meče a podobné záležitosti. Pokud ano, byl si jistý, že nikomu nebude vadit, pokud si jeden meč půjčí na malý trénink šermování.

Naneštěstí Penelopa Carterová neměla hrady zrovna v lásce. Nezajímala ji historie ani místa, kde byla zima a vlhko. Také si moc neužívala, když někde byli „jen oni tři". Penelopa Carterová měla ráda slunce, pláže, koktejly a okouzlující lidi s neskutečným opálením, kteří nosili značkové oblečení. Přijala plány svého manžela se založenýma rukama a kamenným výrazem.

„To je pro tebe tak typické, Mikeu," pronesla. „Přijedeš domů s nějakým napůl rozmyšleným plánem, že všichni pojedeme na hrad, a myslíš si, že z toho budeme nadšení."

Když na to přišlo, Jack z toho plánu docela nadšený byl, ale věděl, že teď pravděpodobně nebude ta nejlepší chvíle něco říkat.

„Zamyslel ses vůbec nad tím, jestli to je něco, co by se líbilo i mně?" zeptala se. „Obtěžoval ses vůbec

zeptat, jestli nemám na tyhle prázdniny nějaké plány?"

Mike Carter na svou manželku prázdně zíral. „Tak máš na prázdniny nějaké plány?"

„Abys věděl, tak mám," odpověděla Penelopa. „Maria Santorini mi zavolala, když jsi byl pryč, a pozvala nás na týden na jejich jachtu na Středozemní moře. Evidentně tam bude každý, kdo v módě něco znamená. Samozřejmě jsem to pozvání přijala. A odjíždíme dnes večer."

Jack tiše zasténal při představě týdne stráveného na jachtě s lidmi, které nezná a kteří budou celou dobu mluvit jenom o módě.

Jeho otec se ještě nechtěl vzdát. „Ale Penny," prosil. „Nemohli bychom prostě..."

„Ne, nemohli," odpověděla Penelopa Carterová pevně. „Pořád zapomínáš, že jsem měla kariéru v módním průmyslu, Mikeu. A pokud si jenom na jediný moment myslíš, že propásnu příležitost setkat se se starými přáteli a pojedu do nějakého zatuchlého studeného *hradu*..." vyplivla to slovo,

jako by mělo nepěknou pachuť, „... pak mě moc dobře neznáš."

Ramena Mikea Cartera poraženě poklesla a Jackovi bylo jasné, že jeho prázdniny na hradě se mu vzdalují. Rozhodl se, že teď přišla ta pravá chvíle, aby do toho zasáhl.

„Ale, mami, na hradě by to bylo bezva. A taky by to bylo vážně vzdělávací. A kromě toho fakt nechci strávit týden na jachtě."

„Tak to máš štěstí, Jacksone," prohlásila jeho matka, „protože ty jsi pozvaný nebyl."

Jack se zamračil. „Cože?"

„Ano, bojím se, že je to jenom pro dospělé," dodala matka. Jack otevřel ústa překvapením.

„Neškleb se, drahoušku. Sám jsi řekl, že by sis z toho neužil ani jediný moment. Zavolala jsem babičce a domluvila se s ní, že přijede a ten týden tě pohlídá. Určitě si to spolu skvěle užijete."

„Ale mami..." začal Jack.

Penelopa Carterová pozvedla prst. „Promiň, ale už o hradech nechci slyšet ani slovo. Tvůj otec a já

pojedeme na jachtu a ty, Jacku, zůstaneš tady s babičkou. A to je moje poslední slovo. Teď, pokud mě omluvíte, musím jít balit."

Předtím, než mohl Jack nebo jeho otec říct jediné slovo, Penelopa odplula z místnosti a nechala je na sebe bezmocně zírat.

„Promiň, Jacku," hlesl táta. „Myslel jsem, že ten hrad bude dobrý nápad."

„Je to dobrý nápad, tati," prohlásil Jack. „Nemohl bys ji přemluvit, aby..."

„Bojím se, že ne. Tvoje matka je rozhodnutá, že bude po jejím. Radši půjdu a pomůžu jí s balením."

Když táta odešel z místnosti, Jack odhodil propisku a zhluboka si povzdechl. *Týden doma s babi*, pomyslel si. *To budou teda prázdniny. Vsadím se, že se nestane vůbec nic vzrušujícího.*

* * *

Jack strávil zbytek dopoledne ve svém pokoji trucováním a představováním si, jak příšerně nudné